

(Door het verloren gaan van de originele van SP nr 46, december 1996, is dit artikel niet in de gebruikelijke opmaak. Er kunnen kleine wijzigingen in de tekst bestaan ten opzichte van het origineel)

LITERATUURBESPREKING

"Onbekende Huisgenoten"

Door **Gerard Lohuis**

"Onbekende Huisgenoten"

Guusje Silver

Uitg. G.F. Callenbach Baarn 1996,

180 blz. f 24,90

ISBN 90 266 0490 4.

Schrijven met de grootst mogelijke betrokkenheid en de hoogst noodzakelijke distantie is niet velen gegeven, die als direct betrokkene met de eigen emoties moet zien om te gaan op het moment dat ze eigen ervaringen aan het papier toevertrouwen. Menig romanschrijver is in Nederland gaan schrijven om af te rekenen met de eigen jeugdervaringen waarbij hun boeken in grote mate een aanklacht vormen tegen het onrecht.

Het boek van Guusje Silver is gelukkig geen voorbeeld van zo'n boek. Haar eigen kind leed aan de ziekte schizofrenie en heeft op jonge leeftijd besloten zijn leven te beëindigen. Niets zou gemakkelijker zijn geweest dan een aanklacht in te dienen over misstanden in de hulpverlening en ouders die zich onbegrepen voelen. Niets van dit al.

Guusje Silver heeft in haar boek voldoende afstand genomen van de eigen emoties om een invoelbaar en begrijpelijk relaas te schrijven over haar ervaringen.

Over de verwijten die je als ouders maakt, ook al weet je dat je niets kunt doen aan die rot-ziekte. Over de mooie voorbeelden in de pedagogische boeken die voorschrijven hoe je een kind moet opvoeden, maar die niet van toepassing zijn op jouw kind omdat die stemmen hoort. Over het verdriet en rouw, en daar tussendoor de vele mooie momenten wanneer jouw kind een goede periode doormaakt. En het zoeken naar een verklaring en waarom..... een vraag die niet te beantwoorden is.

Wat we wel weten is dat er in Nederland 150.000 mensen zijn die lijden aan schizofrenie en dat de ziekte zich openbaart tussen het achttiende en dertigste levensjaar. Over oorzaken tasten we voorlopig nog in het duister.

Het boek bestaat uit vele korte verhalen waarin mensen aan het woord komen die aan schizofrenie lijden en daarmee worstelen. Maar ook uit verhalen van huisgenoten die het gezin naar de knoppen zien gaan omdat bij één van de ouders de ziekte zich openbaart. Tevens bevat het boek een aantal korte verhalen met observaties over mensen die aan de ziekte lijden en worden reacties hierop vanuit de omgeving weergegeven.

Het boek ontroert zonder te dramatiseren en maakt voelbaar welke gevoelens en strijd zich afspeelt bij alle betrokkenen.

Het maakt meer duidelijk dan een methodisch handboek over schizofrenie kan doen omdat de ervaring hier spreekt.

Kortom: een boek dat zo in elke cursus psycho-educatie als verplicht leesvoer kan worden opgenomen en een boek dat alle familieleden van iemand die aan schizofrenie lijdt een hart onder de riem steekt.

Ik kan het boek bij iedereen aanbevelen. Helaas zal Guusje Silver zelf niet kunnen delen in deze lof. Zij is overleden en heeft ons een meesterwerkje achtergelaten.